

Fra Alaskamissionen

Julen ved hjemmet.

Teller, 13. Jan.

Paa flere maater har denne plads likhet med Norge. Sjæft vilde, snebedækkte marker og bjerge, for lige forholdene ved hjemmet o. a. minder mig om landet med „høtter og hus, men ingen berge.“ Om dette sted kan ogsaa effimoerne sige „du er vort, du er vort.“ I mange dele er dette ogsaa et „fremtidens land.“

Og saa julen! Jeg husker jo saa vel, hvorledes mor begyndte at bage, koke, gjøre rent, stelle og forberede lange før jul. Julen kom ligesom saa tidlig hjemme til Norge. Og det gjorde den her ved missionen og. Vi begyndte ogsaa at slagte og forberede mange uer før jul. Ti julen er jo her vor travleste tid. Da kommer vore langveis fra og blir her gjerne nogle dage. De vender med naturligvis og effimoerne er langtfra smaa. Deltænk de lettere forslaaes, naar jeg fortæller, at vi maatte slagte og forberede to hele rensdyr, bage litt over 1,000 smaa kaker, en del „pies“, brød, julekaker, koke en halve „beans“ og en del andet. Det er slet ingen let sak at sjaa for alt her; men Wijs Gneftvedt er jo en veteran heromkring, hun greier sin sliktion udenfor og Mrs. Hansen er en slikt lok.

I den lille fritid, vi hadde, holdt haade store og smaa paa med noget, som ingen skulde vite om. Gutterne spillet og spillet. Zentjerne lydde. Det var tydeligt at se, hvorledes barna glødet sig til jul. Dette iagen vidner godt fra fortiden og de syntes ikke at tænke, at de vilde bli skuffet denne jul heller.

En lørdag var særlig en glædesdag for dem. De skulde efter juletra. Endelig det bleve kemmelig skarpt og var surt, drog og hele guttefloken med kaker og øser avsted. De smaa sat paa, mens de store drog og leste „rensdyr.“ I skinnringen kom de tilbake med en masse juletra-grene. Disse blev da spikret paa en stor ilanddrevet stok, og det utgjorde juletraet vort; ti her findes jo ikke grantrær i nærheten. Men de det blev pyntet med af slags juletraestas og frugt og lyse blev tændt og gaverne blev lagt rundt foden, glemtes de tørre grene og den gamle stamme; vi saa julen alene med aldens glæde og frid. Skulle disse barn bare mere glade i dette sammenhængte træ end mange andre i store, vakre grantrær. Og disse forhaarede barn, da de slog ring om deres træ, sang „Der kommer dine arme smaa“, som jeg aldrig har hørt barn synge den. Og det var, som vi glemte vor indelste tilværelse, af strid og stræven, da de istemte endnu kraftigere av et glædeslidt barnesjette „glade jul, hellige jul, engle dale ned i sjetul.“ En lille barn til Gud at han hadde lat os opleve slikt.

Juleaften vilde vi ikke ha nogen gjæster. Vi har desværre saa akkfor liten tid for os selv, til hvile og saa tænkte vi, at vi fortjente en dag fri i julen om ikke mere. Men det kom dog nogle fremmede likevel.

Om aftenen gav børnene sit juleprogram, særlig for os i huset. Wijs Gneftvedt hadde arbeidet med det og det var et kort men betydningfuldt og indholdsrigt program. Børnene sang sine lange godt og læste sine stuffer tydelig og klart paa godt engelsk. En kort bøn og „Fader Vor“ sluttet programmet.

Saa kom vi dernæst til det bedste av alt, nemlig påkæstningen. Der blev uddelt ca. 150 pakker og det bare til folket i huset. Missionen har pleid at gi gaver til de smaa, ja, end og til de store. Fair Square Girls Sewing Club i Santa Barbara, Pastor Thernagels forrige kald, har sør

git gaver. Denne gang gav de penge og Wijs Gneftvedt kyste. Bitterne fik penge dukker, tøj, m. m., gullerne sniver, sølv og andet leketøy. De voksne gav børnene gaver, disse gav os igjen og ogsaa sig imellem. Alt hvad børnene gav, hadde de maattet lagge selv, da det her ikke er saa let at saa fat i noget utenfra, heller ikke har de saa mange penge at kjøpe for. Men paa grund av dette blir gaven saa meget flere gode for gaver og motlagere. I skolen hadde de f. ex. loget nogen rigtig penge forværing av straa, med kulørte baand indviklet, som en kan ha paa hvilestomhelt bord, og bæk, og matter til at sette kaffetsstol paa. Saa blev da en pøsselig portion av matter, luffetøi, sliker, epler og „poycorn“ uddelt og saa git vi omkring og beundret hinandens gaver. Børnene var svært glade over alt, de fik. Som det led paa kveld maatte de iseng for vi hadde jo en anden haardere dag imøte. Dagen hadde vært en overraskelse fra begyndelse til ende. Tante sig til hvad Wijs Gneftvedt hadde gjort! I al slikt hadde hun sent til Rome efter „tur“ (fortf. Side 2.)

Svad gjaldt det fremfor alt om i Luthers Reformationsgjerning?

En af Nutidens Videnskabelige Teologer har afslagt følgende glimrende Vidnesbyrd om Martin Luther: „Luther er en storartet Personlighed, en magtig Profetstjelle, troende Verden og overvindende alt i den majestætiske Kraft af en Verdensovervindende Tro. Han vover med Herren, og er ingensteds mere tilfreds, mere triumferende, end naar Herren er forst, naar Kampens og Rodens Selger ligner et vidt brændende Hav. I veldigt Sprang sætter han over Strømmen, og med sin Gud springer han over Muren; vilt nok slaar underliden Vandens sammen over hans Hoved; men med magtig arm arbeider han sig op igjen, og snart glæder han sig paa sin evige Skippe i den brusende Brænding. Luther er stor, meget stor; han er et hoved høiere end alt Folket, og ved af Beundring over og af Dødsfæthed af hans Storhed fejlgjøres man ikke for Hølelsen af, at Forsætningen for saadan Troskraft og saadan Værfømsked er en storartet og vældig anlagt Personlighed.“

Paa denne Maade tales der naturligvis meget ofte om vor Luther, mens man maaste i de fleste Tilfælde neppe har Sin og Sans for hvad der i Virkeligheden var Marsken til hans Troskraft og Selvfømsked. Ganske vist er der i den anførte Udtalelse sagt noget stort om Luther; men hermed er der dog endnu ikke sagt hvad der egentlig var Luthers Storhet som Kirkens Reformator, eller hvad der saa at sige bar Sjælen i hans Reformationsgjerning. Dette var noget helt andet, noget endnu større og vigtigere. Svad var da dette?

Jdet vi nu skal svare herpaa, tilløder vi os at lade en anden sere Ordet for os, nemlig en heroverende luthersk Teolog, Past. A. Serbst, som i Anledning af Reformationsfejsten 1884 offentliggjorde en længere Artikkel, hvori han har og travfende besvarer netop det Spørgsmaal som en sat til Oversteifor over disse Linjer. Heraf gjengives nu følgende:

Den aarlige Reformationsfest staar igjen for Døren. Det er neppe tænkeligt, at en Lutheraner skulde glemme hvad der engang i Aaret 1517 skete paa denne Dag. Da oplod Luther paa Slotskirkegården i Wittenberg 95 Salter mod den pavelige Afskad. Disse Sammenlag, som har

ryftet Verden, er endnu ikke hendede. Svad Luther i Guds Navn begyndte, det har han ogsaa fuldført. Reformationsgjerningen var af Gud, og derfor har herken Satan eller Bøven eller Verden kunnet undertrulle den. Reformationsens Kirke bestaar endnu. „Kirkens Ord og Luthers Lære evig staar til Herrens Ære.“

Vi spørger billigvis: Svad var den egentlige Skæl i denne i sin Art saa enestaaende Gjerning? Var det Kampen mod det pavelige Hierarki? Vi svarer: Luther var endnu 1517 Romens lydige Son. Først senere erfendte han i Vaden den virkelige Antikrist, som sætter sig i Guds Tempel som Gud, og udgiver sig for at være Gud (2 Tess. 2, 4). Hans Nag har Luther affallet. Han har søgt Kirken tilbage til dens eneste Overhoved, Kristus (Matt. 23, 8-10). Vaden har vover overfor Herrens Ord at kalde sig mæstro supremo, det er, øgerste Mejer. Luther har gjengivet Kristus hans Ære, og for sig og for os alle givet Vaden slikt paa graat Papir. „Da jeg saa“ skriver han, „at den romerske Stol ikke stod til at hjælpe, og befohning og Røse her kun var pibst, har jeg foraglet den, givet Vaden et Afskedsbrev og sagt: Farevel, fare Rom, lad Wijs heretter hvad stinke vil, forblive uerent hvad der vil være uerent! Derimod har jeg hengivet mig til det rolige, stille Studium af den hellige Skrift, forat jeg kan være til Nytte for dem blandt hvem jeg bor.“ Dog, saa alvorlig og saa eftertænksom Luther skamp mod det pavelige Hierarki end var, saa maa Hovedpunktet, hvormed alt i Reformationsbevegelsen sig, søges andensteds.

Var det Kampen mod Fædrenes Autoritet i Troeslæger? Vi svarer: I Pavedømmet gjaldt Fædrene ikke blot noget, men alt. De skal, siger man der, ved sin Udlæggelse have gjort Skriften, som er dunkel og mørk, lys og klar. Derfor hængede man heller ikke mod Luther med Skriften, men med Fædrene. Da Hertug Wilhelm af Bayern paa Nigsdagen i Augsburg, 1530, bebreidede Jugoslavtler-Professoren dr. Eck, at han hidtil hadde fremstillet Luthernes Lære aldeles falsk for ham, svarede Eck, at han nok med Fædrene trostede sig til at gjendrive den, men ikke med Skriften. Dertil svarede Hertugen: „Saa hører jeg akkfaa, at Lutheranerne sidder i Skriften og vi udenfor.“

Med Fædrenes Udtalelser søgte man at sjaa Luther af Marken. Fædrene hadde ved Eiden af meget, som var skriftmæssig, ogsaa lært meget, som var skriftstridig. Fædrenes Udtalelser i Kirken var overmaade stor. Vi vntede med Fædrene var ensbættende med at erklære hele Kirken krig. Luther selv hadde en stor Højsagelse for de gamle Fædre. Han har studeret dem, og hatt Værfømsked deraf. Trods dette maatte Fædrenes Autoritet som Troesregel tilintetgjøres. Hvis ikke dette var steet, vilde Reformationen igjen være bleven halt. Svad var saa a i gjøre? Jo, Skriften maatte igjen anerkendes som den kristelige Troeslæres Kilde. Skriften maatte igjen sættes paa Troen som den ufeilbare Dommer. Dette gjorde Luther. Han git til Skriften. Den var Afskaffet, hvorfra han hentet de velværende og skarpslebne Vaaben. Han vil have et klart Skriftsprog for enhver Være. Selv en Engel fra Himlen vil han ikke tro, hvis han ikke fører klar og tydelig Skrift, det er, klart og tydeligt Skriftbevis for sin Være. Derfor siger han engang: „Erasmus kjender ikke det Princip, den Grund og Regel, at den hellige Skrift og Guds Ord skal være Reiserende; den skal man ubetinget følge og lyde i hvad den siger, og ikke tale et Ord derimod; thi det er Guds Mund.“

Paa den bekjendte Indvending af Bapisterne, at Skriften er mørk, og at man derfor maa have Fædrenes Udlæggelse, skal man svare: „Det er ikke sandt. Der er ikke paa Jorden skrevet nogen klarere Bog end den hellige Skrift; den er mod alle Væger, som Solen mod alle Døys.“ Med Hensyn til Fædrene siger han derfor, skal man fastholde disse to Regler, „Den første: I skal spørge, om ikke ogsaa Fædrene nogenstinde har farevild. Men har de farevild, som de maa bekfende, saa gjælder deres Udlæggelse intet. De maa have et helere Vævis, det er, et klart Sprog af den hellige Skrift. Hvis dette ikke er tilfældet, skal man lade det fare med Fædrene. Den anden Regel: I skal sige, at Fædrene ikke vil have, at nogen skal tro dem, hvis de ikke har klar Skrift for sig. Og Bapisterne gjør de klare Fædre uret deri, at de vil have alle deres Udtalelser Overholdte. De søger heller ikke Fædrenes Ære dermed, men sit eget Dorian, saa den kan jare os bort fra Skriften, fordulle Troen, lægge sig selv paa Eggene og blive vor Afgud.“

Den hellige Skrift skal være „Reiserende“. Den hellige Skrift alene skal og maa være den afgjørende Dommer. Qhva dette var et Hovedpunkt, som det gjaldt særlig at have i Reformationsgjerningen. Men saa vigtig end Højsagelsen af denne Grundætning er, det sidste Maal for Reformationskampen var den ikke. Svad vilde det have hjulpet, at Luther igjen sere de Kristne tilbage til Skriften som til den eneste Kilde for den eneste forsiggjørende Sandhed, hvis han ikke ogsaa tillige hadde oplyst for dem Skriftens sande Mening og Fortaaelse? For ham selv maatte derfor hele Skriftlærens Hjerter oplades. Dette (Hjerter) er Læren om Reiserdiggjærelsen af Maade ved den af Gud virdede Tro. Det er ikke banffellig at paavise dette.

Allerede tidlig hadde han saat Bihelen klar. Han var slydt af Glæde, da han fandt det første fuldtandige Eksemplar paa Universitetet i Erfurt. Han læste og studerte sliktig deri. Men han hadde ingen, som kunde oplade Skriften for ham. I Munkevoien og Gjæringer lygte han Fred, men fandt den ikke. Han funde senere sige: „Er nogenstinde et Nemmelde ved Munkevoien kommet til Himmelen, saa vilde jeg ogsaa være kommen derind.“ Jeg iagttag Dag og Nat med største Nid og Over de Læser jeg hadde lovet, men havde dog ingen Fred, fordi al den Tid jeg tog af min Reiserdiggjærelse og mine Gjæringer, var kraftløst.“

Med tungt Hjerte tiltraadte Luther sin Romereise i 1510. Der haabede han at finde Fred og Trøst for sin Samvittighed. Dog, den fandte Fred var ikke i Rom. Den saakaldte hellige Stad skal jo være ssa ond, at man i Ordsproget siger: Er der nogenstede et Selvede, saa maa Rom være bygget derpaa.“

Der læste han Mæsse, lode til alle Kirker og Kloitre, krev ovad Vilahustrappen for at opnaa den Afskad Vaden hadde lovet dem som vilde udføre en slikt Gjærning, for derved at saa Ro og Fred i Hjeriet. Med Værfømsked forlod han Rom. Det Ord: „Den Reiserdiggjærelse ved Troen skal leve“, bevægede, som allerede forhen, hans Hjerte. Og ved den Helligaands Opløsning og forfat Overveelse lærte han nu at forstaa, hvad den af Apostelen saa ofte anførte Guds Reiserdiggjærelse er, nemlig en saadan som af Gud for Kristi Skyld tilreages. Og dette var Reformationen i Luther.

(fortf.)

Kirkelige Nyheder.

Pastor Greibrot (N. Conrad, Mont.) er kaldt til at overtage den Forenede Kirkes Missionsmar i Cut Bank, Mont. Paa den anden

Tid fra Norge.

Da Manden paa Gaarden Billumrod kom ud ved Sertiden forleden Morgen fik han se noget, som bedaget sig paa døgnskulaget. Han git da ind efter Øveder sit og Konen som med Lys. Saa slyd han turen ned, mens Konen stod ved Eiden og lystte, fortæller „Sandf. Bl.“

Stavanger Kommune har i Sirdalen kjøbt op 100 Aker, som paa Forjammen skal drives fra Sirdalen til Waastalleierne i Sjøgsjørd og gaa i Græs der. Efterom det behøves vil Kreaturen, naar de er opfedet, bli ført til Voen og slaglet.

Efter hvad „Drammens Dagblad“ erfarer er det nu definitivt afgjort, at omkring 100 russiske Krigsrefonpalefenter skal rulle ind paa Konnerudskolen Sanatorium. Patienterne er herken Fanger eller Anvalider, men russiske Officerer med sine Opvasere, som af Hølsredshensyn og for at komme til Krafster skal tilbringe nogle Maaneder i Norge.

Paa Terningmoen, hvor der som bekjendt drives Vælfær med Gaandgranoter af samme Type som de, der anvendes i Stribergravskampene, har man after været uheldig. To af de deltagende Soldater er nemlig blot laaret af Granatpibler, heldigvis ikke saa sterkt at der er fare for Livet. Som det vil erindres blev Kaptein Damnevig laaret forleden under de samme Vælfær.

Tra Dangevind skides 22de Februar: I de sidste 24 Timer — fra 3-4 Eiden igaar til 3-4 Eiden i dag — er der slykt ca. 40,000 Maal Sild. Gjennemsnittsprisen pr. Maal har været 17 Kr. Det vil sige, at der paa et Døgn er slykt for ca. 680,000 Kr., som er uddeltalt Rifferne. Ca. 8,000 mand har deltaget i slyktet. De videre Udsigter for Riffer er udmærket.

Sjømændenes Læseverelse i Kristiansand er i 1916 besøgt af ca. 18,000 Sjømænd, hvoraf Halvparten fra de der stationerte Orlogsskib, og 7,900 Være er skrevet der i Aarets Løb. Man har ogsaa forsjøgt af Hølsede de Væfængende saa megen Sngge og Adspredelse som mulig ved smaa Tilfælinger med Værfømsked, Foredrag, Oplæsning, Musik, Sang osv. Læseverelsens Drift underholdes udelukkende ved frivillige Vidrag fra in-

teresserede Mænd og Kvinder i Kristiansand.

Maleren A. Gjerding har netop fuldført et Billede fra Kristiania 1745. Dette Billede er det syvende i Rækken af Kunsterens Kristiania-billeder. De som første omfatter Eiden fra 1902-1914. Af disse vier Kristiania Kommune et og Kristiania Handelsstands Forening et; de øvrige er i privat Besiddelse. Af Billederne fra det ældste Kristiania tilhører Billedet fra 1830 Kristiania Tilværelsebank. Billederne fra den ældste Tid er malet efter grundig Studium af gamle Prospekter.

I en redaktionel Artikel i „Fremtiden“ læses bl. a.: Vi har hørt, at der for Brandvefster i Strikene en Overdag betales 14 Kr. i Husleie. Er det saa? Hvis man skal slyre op f. ex. i Pragerens Kirke — en Tyrsk, der maa drives 3 Døge forud — da vil man forstaa, at det bliver en kostbar Fornøiselse for Kommunen, naar et Par skal ind i den hellige Egtelstand her i Drammen om Vinteren. Nu under Brandvefsladens Regn bør derfor de Elsende tilhøfede at udsætte med Giftingen.

Et Massemøde arrangeret af Forgrund og Omegns Samorganisation holdtes forleden i Folkets Hus, som var slydt til Trængsel. Efter Foredrag af et Par Talere vedtoges enstemmig en Resolution, hvori Massemødet gir sin Tilslutning til det reiste krav om Stængning af Vinhandlernes Butiker og lover den nebsatte Komite al mulig Støtte i dens Arbeide. Sigeledes vedtoges en Genfylling til Regjeringen „om at paavise Brandvefsladens Brandvefster og tilkøyggerierne at indstille sine Vedrifter snarest mulig, for at det store Avantum af Korn og Poteter som i denne krigeriske Tid vilde forvandles til Brandvef og Bl. kan forlomme Befolkningen tilgode til Væd og anden Næring.“

Norges Bank holdt forleden Repræsentantskade under Ledelse af Formanden, Brugseier G. Martin. Regnskab for 1916 udslytte et Nettooverskud af Kr. 5,689,605.42 mod Kr. 4,127,587.62 for 1915. I Lighed med foregaaende har bestyrelses uddelt 10 pct. Udbutte til Aktionærene.

Eide et Pitt. A. Solbeck (N. Deary Idaho) kaldt til Synodomenigheden i Potlach, Idaho, og Pastor Olav Kvile (N. Great Falls, Mont.) til Synodomenigheden i Dakton, Mont.

Missionær Himle drog den 12. April ud fra San Francisco til Missionsmarken i Kina.

Pastor G. J. Eastwood og Hustru er paa Heimveien fra Kina kommet saa langt som til Norge og haaber at naa hjem i betids til Foreningsmødet.

Under Rocky Mountains Indremissionskuspier er holdt en Række Opmøggelsesmøder omkring Conrad, Mont., i Døgene fra 2 til 14. Mars, saaledes i Francis Heights Menighed M. L. Verulson, Prest, hvor man jaantalte over Joh. 4, 1-26, i Pondera Valley Menighed, Prest H. Gri brof hvor man hadde Luk. 2, 41-52 som Samtaleemne, og i Porter Bench Menighed, F. D. Ronsberg, Prest, hvor Luk. 15, 11-24 blev behandlet.

Den 23. Mars hadde Northwood Hospital og Alderdomshjem, Northwood, N. D., sit Aarsmøde. Bl. a. fremgaar det, at der ved Hospitalet i Aarets Løb er behandlet 760 Patienter av 18 forskellige Nationaliteter, og at der nu er 40 Gamle paa Hjemmet.

Jdet Metodistkirkens Board of Foreign Missions opfordrer til at sætte Paaskeugen slyfide som en Forsøgelsesuge laar som ifjor, oplyser den, at der ifjor paa den Maade indkom \$ 0,000 i ekstra Gaver, som

blev anvendt til særlig haardt trængende Steder i forskellige Dele af Verden.

Den lutherske Kirke i Chicago. Mon vort Folk er opmærksom paa den lutherske Kirkes Styrelse i Chicago? Vi har ikke mindre end 242 Preste og 211 Kirker i Chicago. Paa 25 Mar har Menighedsbernes Antal fordoblet sig. Korsterne alene har ca. 30 Menigheder, Sørenserne er endnu stærkere. Danterne har ogsaa flere Kirker i Storbyen. Den lutherske Kirke er i Antal saa sterkt som hvilkenomhelst tre af de protestantiske Afdelinger i Chicago.

Der er over 40,000 Børn i vore Søndagskoler, o v e r 9000 unge Mænd og Kvinder er Medlemmer af Ungdomsforeninger i vore Menigheder, 180 unge Mænd fra vore Kirker forbereder sig til Prestfælgningen.

Vor Kirkeindkom er vordstalt til ca. \$8,000,000. Til løbende Udgifter gav vore Menigheder sidste Aar \$782,919, og til Missionen 138,350 Dollars. Vi har 17 Barnhjemstige børnsanstalter, en Presteskole og et Læreseminar.

De Freenigheds Menighed i Soboten, N. Y., 2. April 1913 besluttet at bogge nye kirke, havde den en gammel Gæld paa 2,500 Dollars. Den nye kirke, indviet 7. December samme Aar, kostede \$13,900. Siden den Ti dhar Menigheden ikke blot laaret sine løbende Udgifter, men betalt paa Gæld \$7,200. Desuden har Ungdomsforeningen slystet 1,350 Doll. til nyt Bibeorgel. Menigheden betjenes av Pastor D. Amalsrud.

Pacific Herald

Kristelig Ugeblad udgivet af Pacific Lutheran University Association.
 Redaktør: Pastor O. J. Ordal.
 Phone Main 4370.
 912 So. 17th St., Tacoma, Wash.
 Bladet koster

For Aaret \$ 75
 For Aaret til Canada eller Norge 1.00
 Betaling for Bladet sendes til "Pacific Herald," Parkland, Wash.
 Nyheder maa sendes saa tidlig i Ugen, at de rækker her til senest Tirsdag.

Adresserforandring.—Naar en Abonnent forandrer Adresse, maa denne straks opgive den nye og den gamle Adresse for at Bladet kan bli stanset til den gamle og i Stedet sendt til den nye Adresse uden Ophold.
 Entered as second class matter November 6, 1908, at the post office at Tacoma, Wash., under the Act of March 3, 1879.

MERK.

Naar de Indsender Betaling saa se efter paa Adresselappen om der bliver kvitteret. Det tager omtrent to Uger for Kvitteringen kommer. Hvis der indsender sig Fell, som ogsaa kan hales, saa skriv straks. Hvis de venter med at gjøre dette, falder det svært vanskeligt at faa det rettet. Hjælp os ogsaa med dette.

Alle Peng, som sendes til Herald, skrives adresseret:
Pacific Herald,
Parkland, Wash.
 Send ikke Peng til Redaktøren, da det dolber Bryderi.

Rafere af "Herald" bsr handle med dem, som abetterer i "Herald."

Arigen og Kirken.

Hvite Talsn Lutebronerne samledes forrige Onsdags Aften i Orchestra Hall, og Strand Teater, Chicago, ved to stor lutheriske Fester. Blant Talerne var Dr. Gustaf Andreen, President for Augustana College, i Noel Island, Ill. Han udtalte bl. a., idet han paa den lutheriske Kirkes Bane lovede Regjeringen Lydighed og Trofast.

"We, the Evangelical Lutheran church, pledge our renewed allegiance to our country and, following the example of our forefathers at Valley Forge, Vicksburg and Gettysburg, we stand ready to obey the call of our president and willing to give the last token of our devotion to maintain the stability of our country and to defend its honor."

Reformationsfesterne.

Det største Aftensmøde af Lutheranere i Chicagos Historie.

Den første store Fest til Minde om den lutheriske Reformation fire Hund-

rede Aar siden, holdtes i Orchestra Hall og Strand Teater, Chicago, Onsdags Aften den 11. April. Man havde oprindeligt tænkt at holde Fest bare i Orchestra Hall, men en Tid før Festens Afholdelse viste det sig, at der ikke blev Rum der, og saaledes blev ogsaa Strand Teater engageret. Allerede kl. 7.30 var Orchestra Hall vel fuldt, saa Skarer maatte jendes til Strand Teater. Det var paa Forhaand ordnet saa, at de samme Taler skulde være paa begge Steder.

Programmet i Orchestra Hall omfattede ved at Pastor J. M. Bramkamp introducere Affens Formand, Pastor Lars Sarridville. Dermed holdt derpaa en fort Betalningsforening den stor Forsamling sang Salmen "My Church! My Church!" og Prof. J. Kraus af Maywood lutheriske Seminar ledede derpaa i Skriftræsning og Bøn, og derpaa sang Studenteforet fra Maywood meget stemningsfuldt.

Den første Taler paa Programmet var Prof. S. M. Beswig af Den Forenede Kirkes Seminar, St. Paul, Minnesota. Hans Emne var "Reformation eller Revolution." Taleren paaviste at Luthers Brevbøger var at faa Guds Ord frem, saa det kunde blive raadende, istedetfor Brevbøger og Bøger. Luthers vilde rene Kirken, han var ikke nogen Revolutionist. Men naar han var bleven klar over Guds Bille, lod han sig ikke rulle. Han stod fast paa Guds Ords Grund, uagtet han blev truet paa Livet Gang paa Gang.

Efter Professor Beswigs Tale sang Forsamlingen "Vor Gud han er saa fast en Borg". Dr. D. S. Baundling fra Springfield, Ohio, talte saa over Emnet: "Den Klippe, af hvilken vi er bygget." Dr. Baundling talte jærlig om Luthers Indflydelse paa Kirke og Stat.

After sang Studenterne fra Maywood og saa talte Dr. Gustaf Andreen, Bestyreren for Augustana College og Seminar, Noel Island, Ill. Dr. Andreen talte om "Fædreneren" og bad Forsamlingen om at agte paa Guds Ord som den dyrebareste Arv og det kosteligste Gie. Dr. Andreen gav derefter paa den lutheriske Kirkes Begne vort Lands Regjering et høitideligt Bætte om Lydighed og Trofast, hvilket vi har indtaget et andet Sted i Bladet.

Allest optoges til Dækkelse af Udgifterne forbundet med Festen og saa sang Forsamlingen høiende "America". Pastor Bramkamp lyste Belignelsen og saa var Festen slut.

Aldrig før har der været en saadan Samling af Lutebroner i Chicago. Det lover godt for Fremtiden at Lutebronerne kan samles til fælles Fest maade Nationalitet eller Emne. Vi harde jo ogsaa snart være kommen saa langt, at vi kunde staa sammen, en tæt sluttet Skare, og saa betragte os paa at anjalde og

beskæmpe den fælles Fiende, istedet for at beskæmpe hverandre.

Dr. Jaa et Ord til:
 I Chicago er der Tusen paa Tusen som vil gjælde for Lutebroner, men som ikke gider at støtte den Kirke, der siger at de tilhører. Var det ikke paa Tide, at jaadanne flasket og betænke sig? Hvor skal det være hen, om disse Talsner skal fortælle som hidtil? I udenforstående Lutheranere, er det ikke paa Tide at I begynder at tænke Alvorstanker og søger hen til den Kirke, som har oplystret Eder?
 C. E. Wang i "Standarden."

Der er nu truffet overenskomst mellem Concordia College og Park Region Luther College, hvilken gaar ud paa, at Park Region College skal opføre med Collegearbejde, saasagt indværende Skoleaar er ude. Concordia College paa sin Side vil opbyde det saakaldte "academy department," saasagt dets collegedepartement har erholdt et elegant af gjennemsnitlig 200 Elever aarlig. Rætte Høst vil de følgende Afdelinger bli overført til Park Region College: Normal Training og Specialkurserne for Udlændinger. Begge Skoler skal fortsætte Conservatory Kurserne og de kommerielle Afdelinger, jaalange deres Interesser tilliger saa. Paa Møde i Moorhead af Truisterne fra begge skoler blev sov af Skolelærerne ved Park Region College valgt til tilsvarende Stillinger ved Concordia. Der vil efter den nye Ordning bli 11 Collegelærere ved den sidstnævnte Skole, beretter "Prom." Man er i fuld Arbejde med at indrette Maskinverker.

Paa Mødet blev besluttet at holde et Forretningsmøde om Morgenen den 17de Mai. Emneemningen, for at fremme over en \$30,000 Garantii af Moorhead kommerielle Club, paa hvilken Overenskomsten mellem de to Skoler er baseret.

President Aasgaard var paa Dagen for Mødet Gjenstand for en meget behagelig Overraskelse, idet han blev foraret en ny Ford Automobil af de Truister og Direktører og Bøtner, som var tilstede. Dette er en tredje Gang paa kort Tid, at Aasgaard er bli behagelig overrasket og paa Hjelmet med Gaver. Af Eleverne har han nemlig før faat et fint Guldsur og af Fakultetet en elegant Rejselampe.

Fra vort Kirkefelt
 Duvalley, Wash.

Skjærtorsdag fejredes her iaar med et efter Omstændighederne rigtig tilrig Møde af Kvindeforeningen

Til Mødets Aabning hørte vi en fort Betragtning over den Herres Jesus sidste Paaskelandsmaaltid med sine Disciple, og Indtilfælden af Rødder, efter Mark. 14.

Barlinden Mrs. Truedson havde været om sig for at faa sit rumme Guds beholdt. De øvrige Barlinder i dette Aarstal har været Mrs. D. Sanjon, Mrs. A. Wilson og Mrs. E. B. Jacobson, hvilken sidste, om alt gaar efter Bølsen, har til Sommeren tænkt at begyde sine Børn, en Skare af Børnebørn samt forudms Bøtner og Bekkende i de østre Regioner. Vi haaber at hun har et godt Ord at sige om "Herald" paa sine Rejser derved. Nærsligt Tur og velkommen hjem!

Ligaa de øvrige Kvindeforeningers Møder i Vinterens Løb har været almindelig velbesøgte. Man har endog betænkt Luther Memorial Fund" med nogen velmente Smuler. Og saasagt det gennem "Herald" erjæredes, at der endnu manglet lidt paa det Velb. Presten var ilignet for vor Indremission omhøvede man Kassen for det manglende.

Mr. D. B. Olson, der omtrent i hele Vinter har været paa Sygelejer er nu i god Bedring. Han er en varm Ven af "Kirkefælden" og "Pacific Herald", ligesaa den øvrige paa vor lille "Memorial-Fund-Biste" her. Rætte Møde af Kvindeforeningen — første Lørdag i Mai — er indbudt til Mrs. Sunday, Velkommen.

Veit Tacoma.

I Immanuel Lutherske Kirke, 14. og Stevens St., D. S. Sogues, Prest. Søndagskole kl. 10. Prædiken kl. 11. Form. Søndag.

Syd Tacoma.

I den første Korst Luth. Kirke, paa Warner og 62., D. Sogues, Prest. Søndagskole kl. 10. Form. Prædiken kl. 7.30 Aften Søndag.

Indvogningsfest forleden Uge var meget vellykket i alle Maader, og den vil saa Lov bli at talke alle som hjalp til, de som hjalp laavel som de som hjalp til paa Programmet. Særlig vil vi takke Prædrene Storli for deres vakre Musik og Mr. A. Lee for hans oplyvende Rejsestuffer.

Konfirmationsfotografier er vor Specialitet. At tilfredsstille er mit største Bætte. — Frank J. Lee, Hjørnet af 17de, Jefferson og Commerce Street.

Reformations-Bogmerke.

De Luther-Bogmerker, som vort Publishing House har tiljagts, er haade vakre og tilkaldende. De er af Celluloid, Storrelse 1 1/2 — 5 Tomm. Den øvrige Halvdel indtages af Alledet: Luther oplaar de 95 Bætte paa Kirkefælden; under det er Luthers Baaenmerke og aller nederst Ordene "Vor Gud han er saa fast en saa fast en Borg" paa Dansk, engelsk, svensk, dansk-nerk og finsk. Som Bogmerke eller til at lagge ind som Hællen i et Brev vil man have Sogge og Glæde af disse smaa vakre Merker.

Prisen er 6 Cents Støffet, eller 50 Cents Dusinet, portofreit. 100 Bogmerker for \$3.50. Jaanes i Lutheran Publishing House, Decorah, Iowa, og Minneapolis, Minn.

Fra Mafsa Missionen.

(Fortf. fra Side 1.)

ky and cranberry sauce" og dette traferte hun saa os voksne med paa juleaften. Det var en hel raritet for børnene at se denne rare fuglet og det var den første kalkun viist der ved stationen i missionens historie! Gadde jeg ret til det, tror jeg, jeg vilde Aldele Wiis Guefvet fortienestmedaljen i guld for dette. Det her sig selv, at den smogte godt og vi hadde flere maal av den.

En stærk storm blæste juledag og dette bevirket, at de fleste kom sent. Ellers om Julen har de pleiet at komme endog før frokost, kl. 7; men denne vind hindret til og med mange fra at komme. Det skal blæse temmeligt hurt derjom effimoerne skal bli hjemme fra Kirken for veirets fuld juledag. Et ungt par hadde viist frokost kl. 5 juledag morgen og gaat den sov midt lange vei fra Teller i sne og kulde forat komme hidsno,

til Kirken. Gæstegudstjenesten blev holdt lige efter middag. Der var omtrent 100 tilstede. Allerede i mange aar har nu disse folk hørt det samme juleevangelium og sunget de samme julesange. Og det har ikke over forundt forgjæves. Mange og flere er forandringerne. Fære for at nævne en ting. Paa de saa maanter sov bar over her, bar missionen motat for litt over 100 dollars i Høt av dem. De begynder at gi litt efter litt. Efter gudstjenesten blev det første menighetsmøde i denne menighets historie holdt. Saa blev da atter programmet git; dennegang for gæsterne.

Nu var det kommet lifesaa mange vakter under juletræet som foellden først. Effimoerne bringer sine gaver hit, for her vet de, de vil træffe fiende. De gav ogsaa os huite mange værdifulde ting. Jeg fik blandt andet en gammel værdifuld valrostand og flere vakre ting av elfenben til alle og barn og voksne glædet sig og stund. Aiter blev "gotter" ubelt. De som hadde fortæstet vel reiste hjem den samme foeld, men flere var over natten til 2den dag. De foer da hverforhelst i sine fovepøser.

Saa var vi da atter alene, men julen var endnu ikke over. Nu var det at gjøre rent efter alt og det var ingen let jaf. Vi har et stort hus her at holde rent og i orden og effimoerne hjælper os slet ikke med dette. De er ikke alle svært renslige, heller ikke er de nogen ordensføst. Saa det blev naften lifesaa stort huan at gjøre rent efter, som det var før jul. Men dette haere jo ogsaa med til et fundt missionsarbejde, jaf vi fandt os i det. Slik jul faar man jo ikke opleve hvert aar. Den var lærefik og opbyggelig og for mig vil denne første jul blandt effimoerne aldrig glemmes.

Hverde dag hadde jeg tænkt paa at reise til Marys Igloo, vor anden station. Dernebe skriver de høiere og høiere efter sin egen missionær. Vi hadde forespørdert sammen, men av mange vigtige grunde hadde jeg ikke fundet komme vak fra missionen her. Nu hadde vi bestemt os paa at brute os løv 2de dag og være ved Igloo nogle dage rundt nytjaar. Et fik vore bedste skindlar frem, hvilken og hundene blev "set efter i samme-ne" motkassen blev stoppet fuld, alt var færdig til vor lange reise. Men til vor store bedrøvelse næste morgen blæste der en forrykende snestorm som vent holdt os inden bære. Det var ikke tale om at fatte ut i Mgt veit. Mærkeligt nok var dette den sliggeite storm, vi har hat i vinter. Jeg var ut foret prøve det. End-iffint hulet er stort og taket jort, kunde jeg knapt se det hundrede fot paa afstand, sli jaf snøen. Der var ikke tale om at se mot snedrevet, man maatte vende ryggen til. Navel, vi kunde ikke hjaelpe det. Vi vilde saa gjerne over," men maatte lindre os med taalmodighet og vente.

I to dage og tre natter raiste denne forfærdelige snestorm og hindret vort forjæt. Endelig lørdag morgen fiknet den litt. Vi vilde forsøke, dattet og surret sløden godt, fik hundene ut og spændt for, bad farvel, sa vi vilde bli tilbage "engang næste aar," ommuntret hundene, lot dem løse, der var ingen tid at spilde, og oboveer den lille bakke for det med ommuntrende raop fra barnefloken. Til vor store glæde hænnet det litt, da vi hadde hørt nogle mil og med haap og hen til Gud om, at han maatte velligne denne første og overmaate vigtige tur til Igloo, hvis folk længe hadde ventet paa os med spænding og ængstelse, fortsatte vi muntret og med godt mot reisen i tilfild til Gud. Theo Gulhaugen.

Tacoma, Wash.

Vor Presters Korst Lutherske Kirke, Syd 3 og 17de Gade, D. J. Ordal, Prest. Søndagskole hver Søndag kl. 9:45 Form. Eftergang og Gæstemesse paa Korst. Skriftemaal kl. 10:30. Gæstemesse kl. 11. Af-tenlang paa Engelsk kl. 8.

Kvindeforeningen møder i Kirken Parlar's, Lørdag 26. April kl. 2:30. Mrs. Sivert Larson og Mrs. J. M. Larson er Vertinder.

Effimøens Kvindeforening møder

Vor Beholdning af

SKO

for Mænd, Kvinder og Børn er fuldstændig. Alle Størrelser.

Samuelson & Berg

1110 South K St.

Ben Olsen Co.

Plumbing and Heating

Main 892—A 2302
 1130 Commerce Street
 Tacoma Wash.

Dyplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency

Biletter paa alle første Klases Einiere

J. F. Visell Co.

1114 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

-MOHR-

Har alle Slags

FARM REDSKABER.

HENRY MOHR HARDWARE CO.

1241 Broadway Tacoma

den 2die Mai hos Mrs. Kunglith. Søndag forrettede Pastor Geo. Sventiffen ved Gæstemesse. Om Aftenen var der Sanggudstjeneste. Mr. D. C. Dolan talte paa Engelsk.

Pastor C. J. Ordal var paa Søndag i Siv og Milltown, hvort han holdt Foredrag om Reformationen. Mandag besøgte han Bøtner i Stanwood.

En. Prisen er høi, men der er at Rimelighed for at Kriserne blir høiere. Det er lige let, at nedlagge Vg for Vinteren, som Frugt, Kjøb "Waterglass" og Iskj Anvisningen. En "pint" "Waterglass" koster kun 25c og blandet med Vand, er alt en behøver. Det er god Økonomi. God Kaffe, den bedste "Tur 50c World's Best Java Kaffe, til 39c per Pund, kan nu faaes hos os i Tacoma. Spar 10c til 20c paa Dollaren hos os. Loun Mowers, se dem, sammenlig disse med andres. Vor Pris er kun \$3.98. Paulson's, Main 232 paa 1136-1138 Broadway.

Som Tegv paa den Bøvilje og Anerkjendelse Studenterne ved Concordia College, Moorhead, Minn., nærer for sin agtede og afholdte President, J. A. Aasgaard, overrasket de Professoren forleden og overrakte ham et ægte Howard Guldsur.

Pastor Anseth og Gustru i Thor, Iowa, havde den Sorg uheldig at miste sit yngste Barn, en liden Gut, ikke fuldt 2 Aar gammel. Han blev angrebet af ondartet Rungebetændelse. Høle Menighedsen og flere andre viste dem sin Sympathi ved at fylde Kirken ved Begravelsen.

Pastor E. M. Anderson, Gæstemesse sekretar for Fargo Kred, besøgte Wyndmere Menighed, Wyndmere, N. D., Pastor S. Thorensen's Skald, Søndag den 2de Mars, i Samfundstansens Interesse. Sammen med Pastor Thorensen indsamlet han paa Mandag \$69.50 til Kassen. Menigheten tæller nu 56 konfirmerede Medlemmer og tilhører ikke Samfundet.

I den stille Uge besøgte Prof. C. M. Johnson fra Den Forenede Kirkes Præstefole forskjellige Menigheder i New York; bl. a. præstefon til Gæstemesse Langfredag i Zion's Kirke, Præst Lantz's Kirke.

Fra den norske Synode meddeles: Chief River Falls Kred hadde sit Marsmøde i Middle River, Pastor A. D. Reslets Skald, fra den 14de til den 16de Mars. Mødet blev aabnet med

Sikkerhed for Sparebankindskydere i Washington

Bankene er reguleret ifølge Lov. Banklovene følges, for de maa lydes. I Washington følges de ordlydende.

Vor State Bank Undersøger er nøiagtig og han har flinke assistenter. Alle banker med Sparebank Afdeling er ofte og grundigt undersøgte.

Efter 1. Juli, 1917, blir Bankene i denne Stat Medlemmer af State Guarantee Fund under the Bank Guarantee Act, som blev vedtaget af sidste Legislatur.

Scandinavian American Banks Styrke har altid været saaledes, at ingen Garanti har været nødvendig for Indskyderne. Den har desuagtet erklæret sin Hensigt at deltage som Medlem i dette State Guarantee Fund. Dette garanterer alle Indskydere imod Tab under enhver Omstændighed. Saadanne Garanti Love

er allerede i Kraft i mange Stater, hvor ingen Indskyder siden, har tabt en Cent. Vi er glad at vi saaledes kan tilbyde absolut Sikkerhedsgaranti til alle Indskydere under denne Lov.

Dette sikrer hver Cent I tjener og sparer ved at have en Konto i denne Bank. Dette er co-operation mellem Banker. Kan vi faa Lov at hjælpe Dem til Prosperity?

En Sparekonto er sikker, praktisk og fordelagtig. Begynd i dag.

Scandinavian American Bank

Tacoma

E. C. Johnson, Cashier H. Berg, Asst. Cashier O. S. Larson, Manager

Dr. J. L. Rynning
Norsk Læge
1625 National Realty Bldg.
Kontor Tider—2 til 4 Efterm. Om
Spørgsmaal Udgaa Aftale
Tel. Main 7683, Madison 1003
Tacoma, Wash.

Dr. C. Quevli
Behandler Sygdomme i
Øren, Næse, Hals og Bryst.
Kontortid Kl. 1—5 e. m.
Mandag, Onsdag og Lørdag ogsaa
Kl. 7—8 e. m.
Kontor: 801-7 Fidelity Bldg.

Telefon: Kontoret Main 3378.
Privatbolig Main 877.
Dr. Petersen-Dana
LÆGE OG KIRURG
220 Scandinavian-Am. Bank Bldg
Kontortid: 11—12 Form., 2—4 Em.
og 7—8 aften. Søndage 12—1.

Dr. A. G. Morton
Norsk tandlæge
Good dentistry at modern prices.
Plate work and extracting
specialist.
801 Fidelity Bldg. Tacoma

Lien's Pharmacy
Skandinaviske Apothek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvig
DRUGS, CHEMICALS, AND
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøjagtig

S. T. Larsens Pharmacy
1105 So. K St.
DRUGS, CHEMICALS AND
TOILET SUPPLIES
Prescriptions a Specialty
We import our Cod Liver Oil direct
from Norway
Phone Main 204 Tacoma, Wa.

C. O. Lynn Co.
Skandinaviske Begravelsesbureau
910-912 Syd Tacoma Ave.
Main 7745 Tacoma, Wash.

P. OSCAR STORLIE
Begravelsesentreprenør og autoriseret
seret Balsamerer.
DET ENESTE NORSKE
Begravelsesbyrå
I TACOMA
Alt henholdende til Begravelser, Kl.
ette, Ligvogn, og Bestielse indbe-
fattet, fra \$40.00 op.
Tel. Main 1122.
5034 Union Avenue, So. Tacoma

Anthony M. Arntson
NORSK ADVOKAT
614-5-6 Fidelity Bldg.
Phone Main 6305
Tacoma Wash.

JNO. W. ARCTANDER
NORSK ADVOKAT
501-3 Lyen Bygningen
Tværs overfor det nye Courthouse
3rd & James Seattle, Wash

Phone Main 2233
PETERSON
PHOTOGRAPHER
Sunday: 11 a. m. to 3 p. m.
503 Tacoma Avenue

DET ER LET AT TILFREDS-
STILLE ALLE.

Serveret for
"Brick Ice Cream"
Tag hjem en "brick" for din-
ner. Phone Main 7919 for Pri-
ser i alle Kvartaler, for Sel-
skaber eller "socials."
Olympic Ice Cream
"THE PURE FOOD CREAM"

Præsten af Pastor L. V. Kofstad. My-
det var hele Liden godt besøgt.
Intermountain Specialkonferens
holdt i Spokane, Wash., Pastor O.

L. Gaabviks Kald, fra den 13de til
den 15de Mars. Der var tilstede
Præster baade fra den norske Syno-
de og fra Den Norske Kirke. Søn-
dag Aften var der skjønt ved Kir-
keforet. Mødet var meget vellyf-
tet.

Den nye Teologi, som ikke er no-
gen Teologi, har faaet stiftet Tag paa
Baptisterne her i Landet, ikke mindst
gjennem den berømte Chicago-An-
stalt, som Rockefeller har givet saa
mange Penge til. Saa mægtig blev
Modernisternes Indflydelse været at
der har været lidet virkelig Oppo-
sition. Nu begynder denne dog, som
det synes, for alvor. "Washman-
Grammer" og "Standard" har taget
op Kampen mod den nye Teologi.
Det første af disse Blade har taget
for sig forskellen mellem denne og
den gamle, og viser hvorledes den
gamle Teologi lærte, at Synoden er
et medfødt Onde, der ser sig som in-
dre Værnelse fra Gud og andre Over-
trædelser af hans Bud, mens den nye
i Sunden blot ser Uvidenhed og et
lavere Trin paa den moralske Stige.
Hvorledes den gamle lærte Refor-
mationens ved Troen, den nye ved
moralisk Karakter osv. Det er paa
Lide, at de gammeltroende Baptister
begynder at røre paa sig og alvorlig
modarbejder al den Nationalisme,
som har faaet Lov til at brede sig i
deres Kirkefund.

Den kirkelige Genus. Formand
Jordahl holder Synodens Præsteforsamling
den 22. April Efterm. og Aften. Over-
maade passende havde man valt til
Samlingslokalet Rom. 1, 17: "Men
den Reforerede af Troen skal leve."
Past. S. M. Gundersen indledet.

Et Aredomsde holdtes i Vor Her-
læres Kirke i Brooklyn, Søndag den
22. April Efterm. og Aften. Over-
maade passende havde man valt til
Samlingslokalet Rom. 1, 17: "Men
den Reforerede af Troen skal leve."
Past. S. M. Gundersen indledet.

Jesu lever.

Sent en Aften spadserede en ung
Mand paa Gaden af en Gade. Han
betragtede Mændene, som spillede sig
i Gaden. Mændens Billede syntes at
vandre med ham. Gvide Stier faldt
særlig som et Lys over Billedet.
Men paa engang var det borte. Him-
melen blev mørk, og Lyset og Livet
skinnede Mændene derinde i Tøget.
Da stod Manden stille og tænkte.
Det var, som han hørte noget fra en
anden Verden. Saa begyndte han at
tale med sig selv. "Saaledes følger
der mig ogsaa et Lys gennem Livet,"
sagde han. "Mangen Gang bliver
det saa klart, at jeg i Forandring
maa tænke og glæde mig over det,
saa klart og oplysende er det.
Og Lyset kommer fra Himmelen, og
Himmelen kommer fra Guds Ord. Det
er mit Hjerte, som minner det. Dets
Nabe er: Jesus lever! Jesus lever saa
nær mig, at jeg føler, at jeg maa
kunne høre ham tale. Jeg hører
ham til. Jeg er hans. O, hvilken
stor Dre er det ikke at være hans.
Det er de mest virkelige Liv paa
Jorden og i Hjertet, at Jesus lever.
Det er det lykkeligste af alt det lykkelige.
Jesus er vor Fremtid. Hvor vigtig
fort og levende bliver ikke det, som
jeg ser og tænker, naar den lyse Be-
vidsthed gaar op for mig, at Jesus
lever og elsker mig!"

"Kristus døde for de Uguddelige."

Bed et stort Læremøde i Stutt-
gart den 1. Mai 1899 fortalte den
berømte Forfatter for den "so-
cialistiske Kristelige Socialisme", for-
henbarende Hofprest Stecker fra
Berlin følgende:
"En kold og fugtig Døstidag, da
Tusmørket allerede begyndte at bre-
de sig over Storkirken, blev jeg
faldt til en Syg. En tarvelig Konge
af Folket traadte ind i min Stue og
fortalte med stor Tungesædighed,
at den Syg var en Typograf, et
ungt Mennecke, der havde boet hos
hende siden forrige Mortensdag. Al-
lerede fra Begyndelsen af havde
hans smale Rinder og den evindelige
Sofien og Himmelen forekommet hen-
de betænkelig, men nu havde han al-
lerede i korten Tid fuldstændig
holdt Sengen og kom vel neppe no-
gensteds op igen. En Dag havde
han tilligemed Kvindene ogsaa givet
ham en af mine Pædagogiske, og
derefter havde han adlaft Sulfet
om at tale med mig. Jeg tror,
han var noget af skifte for Dem",
sagde Kongen sin Tale; "De har nu
allerede bundet hans Livs."

Jeg stak mit Nytestamente i Lom-

men og fulgte straks med. I et Vag-
hus i Wilhelmstraße, oppe paa Øen
Sai laudt jeg det unge Mennecke
liggende i Sengen; han saa elendig
og maad ud, Saaet saa klart og
forpustet om Tindingen, Saaet
var frygtelig smagret og næsten
gjennemfaldt; kun Diet stralede,
men rigtig nok med en helt unaturlig
Glan.

"En Læringssag paa disse St-
dium" var det Indtryk jeg fik. Det
varede en rum Tid, før han paa
Grund af sin haardnakkede Sofie-
kunne komme frem med, hvad der
saa ham paa Hjerte. Han var kom-
met fra Landet, fra Egnen omkring
Giefentwalle, hvor hans Fader, en
brav og udgyrning Mand, ernærede
sig som Snekker. Det var imidler-
tid blevet ham for fjæbelig derhjem-
me, og han var draget til Berlin for
engang at se Livet der; snart havde
han dog ogsaa begjæret at ude det;
— og nu stod det saaledes til med
ham.

"O, jeg er saa angst af det, Pastor,
jeg ved slet ikke at hjælpe mig", sag-
de han.

Da tog jeg mit Nytestamente op
og sagde:

"Her staar den rette Dødsstraf.
Jesus siger: Jeg er Opstandelsen
og Livet, hoo som tror paa mig, om
han end dør, skal han dog leve."

"Men Guds Ord gjælder ikke
mig", svarede den Syg. "Allerede
som Barn var jeg en meget from
Gut. Naar min Fader holdt Wor-
gen- og Aftenandagt, har jeg mang-
foldt Læst og hørt hans Ord; jeg har
spottet ad Uvidendens og paa den
letsværgende Naade forrangt dem.
Og netop dette brænder mig nu al-
tervæst paa Samvittigheden. Hvor-
ledes skulde jeg kunne træde ind
med Guds Ord som jeg jo har traadt
under Fødder?"

Med Fortøllelsen malet i sit An-
sigt saa han op paa mig. Aldrig i
mit Liv har jeg set et Mennecke for-
rykket og sanderbrudt i sin inderste
Sjæl. Jeg blev grebet af den
dødsbede Medlidenshed med ham. Det
vidste jeg, at netop i den Tilstand
med dette sanderbrudte og sander-
brudte Hjerte var han velbehagelig
for Gud (Vie 31, 19); men hvor-
des skulde jeg finde det rette Skrif-
ord, der formaaede at give ham et
fast Holdepunkt og at kaste Vind i
hans Sjæls Mærke?

Efterat jeg havde seet opad og
suffet til Herren, faldt Sjælet i Rom.
5, 6 mig ind: "Hvi da vi endnu var
i strålende, døde Kristus til bekjem-
tning for de Uguddelige." Dette Vers
jensagde jeg for ham.

"Staar der nogetsteds?" spurgte
han.

"Ja her", svarede jeg og viste ham
Brevet.

Og nu var det gripende at være
vidne til, hvorledes den syge Hjel-
vende og stammende læste Ord for
Ord, idet jeg holdt hans Finger og
førte den hen over Papiret. Ingen
dødsbede Forbrøder har nogensteds
blive sin Konges Venaadingsfrivel-
se med mere spændt Opmærksomhed
end min unge Ven læste disse Ord
af Romerbrevet.

"Ja, ugudelig var jeg", sagde han
endnu engang; "men der staar det
jo: Kristus døde for de Uguddelige."

Han blev nu efterhånden mere ro-
lig og fattet, navnlig efter at jeg
yderligere havde rakt ham adskillige
af de kraftigste Røgemidler i Guds
Ord, i. Eks. 1, 18: "Derfor Guds
Sønder ere som Burpur, skulde de
blive hvide som Sne;" Rom. 5, 20:
"Hvor Sunden er bleven overflødig,
der er Naaden bleven end overflødig-
ere;" Joh. 6, 37: "Den, som kom-
mer til mig, skal jeg ingenlunde
støde ud."

Til sidst havde han endnu en Ting
at bede om:

Han vilde saa inderlig gjerne ha-
ve sine Kjæres Tilgivelse for han
sagde Verden farvel.

Med Glæde fik jeg til hans Fa-
der og meddelte ham Sønnes Duffe.
Efter saa Dages Forløb kom ogsaa
hans Søster med de hjerteligste Gif-
ters fra den hele Familie og blev
hans ham, indtil Døden gjorde Ende
paa hans Lidelse.

Til sidst var hans Sjæl frelst, om-
end han som en Strand ud af Hiden.
Hvor uendelig rigt er dog det
Guds Ord, saa rigt som vor Gud

selv. Der gives ingen Tilstand saa
fortvilet, at det skulde mødes til at
lade os i Stikken.

(Luth. Søndag.)

Lærere.

Den vise Hille vandrede en Dag
i Olivenlund med sin Discipel
Gadi.

Gadi pegte paa en Mand, som sad
paa en Iden Høi, belyst af det klare
Maaenskin.

"Ovem er han?" spurgte Gadi.
Hille svarede:

"Det er Jadd; han sidder paa sin
Søns Grav og græder."

"Jadd", spurgte Discipelen;
"kan han da ikke beherske sin Smer-
te? Og dog har Folket dog givet
ham Navnet 'Den Vise'."

"Tror du at han derfor er uforsøn-
et for Videlse", svarede Hesteren.
"Nej", indvandt Gadi, "derfor
den vise ikke er Herre over sine Følel-
ser, hvad er da Forskjellen mellem
ham og Daaren?"

"Se", svarede Hille. "Jaddes
Lærere falder til Jorden, mens hans
Vil er rettet mod Himmelen."

Tiden gaar, Døden kommer.

Den berømte Gerhard Tersteegen
har engang sagt det følgende Ord:
"Den Tid er skjult, som vi ikke vil
bringe med Uvidenhed!" Og den,
som vilde betænke dette, kunde lære
en stor Bidsen. Men til de mange,
som mangler den, herte ogsaa hin
Odnig, som jeg vil fortælle om.
Han havde tilbragt sig Liv uden at le-
ve; thi den, som alene kan gjøre os
ret levende og ogsaa alene ret død,
som vi jongere: "Jesus er mit Liv i
Lise. Jesus død har min Død,"
havde vistnok ogsaa banket paa hals
ham, men aldrig fundet indgang.
Han var ofte kommen igjen, havde
endog banket paa med den svære
Rødsammer, men forgæves. Man-
den havde mistet Søn og Gaard. Kon-
en og Barn, uden ved et helt Vind
Uendighed at blive ført til ham, som
saa gerne vil give os salige. Da
han nu steds blev ældre, lod hans
Sjæle sørgere for ikke mangte paa al-
vorlige Formoninger til Gud, men
fik bare Svaret: "Jeg vil anvende
mig, men endnu ikke; jeg lever læn-
ge endnu, og ved, at det ikke er for-
sent at omvende sig, bare det sker, af
Hjertet."

Men da det Skide Livskaar gif til-
ende, traadte han hen til Odnigens
Leie, for hvem det blegeste Ansig
bliver endnu blegere, Døden, og
lammende Tungen og luffede den De-
vendes Dre, medens de paarende
hurtig tilfaldt Sjælesørgere. Aldrig
glømmer denne sin Stund; thi
han fandt Odnig liggende der,
snart vidende Sænderne, snart vi-
vende sig i det tunde Gaar, snart
flørende op ad Baggene, og det
angstfulde Vil saa forvilet, at
hvad Manden ikke kunde sige, sag-
de Pinen. Uden Gode til at kunne
tale et Ord med Begjær om Naade,
uden Gode til at kunne høre et
Trøstens Ord raabte dette Dødsleie til
de Paarende: "Efter alle Anem-
mer af Guds Ord, de kunde let pi-
ke dig tilside."—Bymis.

Frygt for Døden.

Hvor den hersker i Hedningeland!
Hvæne Jesus udtrir. En ung gasff
Gut, som en Tid var forberedt til
Daab, la for Døden. Omkring ham
hans nærmeste, bare Sedninger paa
en Søster nær.

"Ja, hvor slet Veien er," raabte
han tre Gange; han laudt ikke frem.
Søsteren forsøgte, at det var forsent
at hente Presten. Saa døbte hun selv
sin Broder. Straks han var døbt,
raabte han jublende:

"Nu er Veien saa lys; farvel, alle
mine Kjære; jeg gaar til Jesus," —
og døde.

Moderen, som før havde sporet al-
drig at sætte sin Fod i Kirke, brød
ud:

"Saa er der alligevel en Gud og
et Liv efter dette! Jeg vil begynde
at gaa i Kirke og luse Veien til det
andte Liv at finde."

Tror du saa ikke, hun siden tjente
Jesus, som Simonis Svigermoder?
Vil nu ikke du tjene ham villig og

glad, ogsaa i Hedningemissionens
saa vellykkede Gjerning?
Strift. Ugebl.

Nærmere himmelen.

Et Par Forældre mistede sin Dø-
ter, og deres Sorg var meget stor.
Alle sølte Dødsbegjæret for Forældrene.
Da en Nabo i herlig herle Død ud-
trøste sin Medfølelse, sagde den Af-
dødes Fader:

"Da jeg først kom her i Egnen,
saa jeg nok mangen Gang over til
den anden Side af Elven, men jeg
besogrede mig ikke videre om Folke-
ne derovre, for de var alle fremme-
de for mig. Men for et Par Aar si-
den kom der en ung Mand i vort
Selskab, han erklærede en af mine Sø-
stre, og hun drog med ham ind i sin
Bosig paa den anden Side af Elven.
Og da nu mit Barn boede derovre
fik jeg paa en Gang Interesse for
Folk, som boede der, og hvor No-
gen, naar jeg stod op, saa jeg over
til Elven til min Datters hjem.
Men nu er igjen et Barn taget fra
mig. Hun er paa et over en anden
Els, og himmelen forekommer mig
nu meget nærmere end nogensteds
før."

Over af vore Døds skal være en
Reisler for os til Himmelen derop-
pe. Hvert Dødsfald skal vække
Vangel efter Haderhjemmet hos os.
Svillen Betsignelse i Sorgen vilde
det være for dem, som bliver tilbage,
hvis hvert Dødsfald var en Anled-
ning til at bringe Mennekesherterne
nærmere til Himmelen, nærmere
min Gud, til dig.

Seattle, Wash.

Der forleden holdt Immanuel Men-
ighed, Seattle, sit Kvartalsmøde.
En anseelig Forjamling af Mænd og
Kvinder var medt frem, ti Menighe-
dens Mand skulde jo overvære Me-
nighedens Kvinder. Men det var
forhølgelig at Mødets Soverberetning
denne gang ikke drejede sig om Me-
nighedens Forretninger, Kaffe og
Rage, men noget helt andet. I ef-
ter at Forretningssagerne var af-
pederet stod Mr. Schønning frem
for Forjamlingen og udtalte sin Glæ-
de over at Presterlovene havde be-
sluttet sig til at forblive i Seattle, og
overgav Presterlovene paa Menighe-
dens Begjær en Blikker af Automo-
bil. Pastor Stub takkede i saa Ord
Menigheden for dens Velvilje. Ef-
terbaad fulgte Kaffe og Rage.

Silvana, Wash.

Pastor S. C. Baalson holder sin
fiende Konfirmation i Zion's Menig-
hed, Silvana, Søndag den 6te Mai
Kl. 10:30 Form. I Anledning af
denne Begivenhed vil der samme Dag
holdes Reunion for alle disse ti Klæs-
ter. Pastor D. E. Heimdal fra Vix
vil tale paa Engell paa Eftermid-
dag i Kirken og Røge vil synge samt
et par Solosjeter. En Komite indsat
af Zion's Ungdomsforening for at
ordne med Program og Væbering
har ogsaa i sigte at saa Silvana
Band til at spille under Festsighe-
derne. Alle hedes at tage vedholdte
Sæde med, og Væberingen vil ske
ved fælles Bord i et Telt udenfor
Kirken. Alle som er væene konfir-
merede i Zion's Menighed siden Pas-
tor Baalson blev Menighedens Pre-
st, indbuddes herved til at være tilstede
ned disse Festsigheder. Om der er

var tarvelig flædt, og brugte selv at
bære hjem, hvad hun købte paa Tor-
vet. Da hendes fornemne Veninder
forundrede sig derover og spurgte
hvorfor hun var saa sparsom, svarede
den framme Kvinde:

"Jeg svarer til de fattige."
Naar hun udbalte sine Gaver lag-
de hun altid til en religiøs Trøstet,
og formaaede til Tro og Tillid til
Guds Godhed.

"At modtage Gaver fra Fru John-
sen" sagde en fattig Enke, "er som
at faa af Jesu Haand. I hans Naab
giver hun, og hans Kjærlighed aam-
der os imøde, naar vi kommer til
hende."

MONTANA LAND.

Cheap wheat and stock sections
in central Montana. They run all
the way from \$7.50 to \$25 per
acre. For description and prices
write C. O. Kittelsen, 2905 Mon-
tana Ave., Billings, Mont.

**KAKEN FALDER IKKE
NAAR I BRUKER
CRESCENT
BAKING POWDER**

Den blir let som en Fjær
endog under ugunstige
Forholde.
Sælges i Groceributikker
til 25 Cents
Crescent Manufacturing Co.
Seattle, Wash.

nogen som ikke kan komme vilde det
være skærføremet at saa Silfener
tilfendte ikke som kunde blive oplæste
under Festsighederne. Som alle som
kan!

Naade den engelske og den norske
Gudsstjeneste forrige Søndag i Zi-
ons Menighed var vel besøgt. Dette
var den første Brøve efter det nye
Program for engelsk-norsk Gudsstje-
neste, og den lover godt for Fremti-
den. Menigheden trænger nye en-
gelske Salmesægere.

Zions Kvindeforening mødet den
nye i Mrs. S. O. Stubb's hjem,
Kl. 2:00 Efterm. Ved Kvindeforening-
ens Møder taler Menighedens Prest
hver Gang dette Aar over "Den lu-
theriske Kirkes Grundlæggere i Ame-
rika." De danske, svenske, tyske osv.
S. E. S.

**NORSK
SLAGTERFORRETNING
PALACE MARKET
Ole Jacobsen**
Kier.
1554 Broadway Main 423

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.
Aaberg, O. P. Parkland, Wash.
Banslow, H. E. Silvana, Wash.
Berg, Jos. H., Oakland, Cal. 873
32rd st.
Bergeson, B. E., Seattle, Wash. 1727
W. 56th st. Phone Ballard 1306.
Belgum, E. S., Oakland, Cal. 823
Athens ave. Tel. Oak 4256.
Lakkan, I., Rockford, Wash. Box 175
Borge, Olaf, Lawrence, Wash.
Borup, P., cor. A & Pratt sts., Euro-
ka, Cal.
Brevig, Rev. T. L., Parkland, Wash.
Christensen, M. A., Stanwood, Wash.
Eger, Olaf, Seattle, Wash., 1424 No.
45th St.
Eveland, Rev. R. U., 1524 30th Ave.,
San Francisco, Cal.
Foss, L. C., Seattle, Wash., 779 Lake
View Boulevard.
Foss, Carl L., San Francisco, Cal.
501 B acon st.
Fosmark, C. M., Coeur d'Alene, Idaho
Groensberg, O., Tacoma, Wash., 4214 N.
19th st. Phone Proctor 2123.
Harstad, B., Parkland, Wash. Phone
Madison 7834-J-3.
Heimdal, O. E., Fir, Wash.
Hellekson, O. C., No. Yakima, Wash.
810 N. 2nd st.
Henrikson, Geo., Portland, Ore. 425
E. 16th st.
Hovig, O. L., Spokane, Wash. 310 S.
Chandler st.
Johansen, J., Fresno, Cal. 204 J st.
Lane, Geo. O., Bellingham, Wash.,
1464 Iron st.
Mikkelsen, A., Ellensburg, Wash., 706
No. Anderson st.
Nelson, I. G., Hemet, Cal.
Neste, P. O. 417 29th St., Astoria,
Ore.
Norgaard, C. H., Everett, Wash., 2932
Lombard ave.
Ordal, O. J., Tacoma, Wash., 912 So.
17th st. Tel. Main 2470.
Pederson, N., Pasadena, Cal., 1207
Stevenson ave.
Preus, O. J. H., Los Angeles, Cal.,
2619 Paloma ave.
Rasmussen, L., Burlington, Wash.
Sandmel, A., Lyman, Wash.
Stensrud, E. M., San Francisco, Cal.,
2455 Howard st.
Stub, H. A., Seattle, Wash., 1215
Thomas st.
Thorp, R. O., Marshfield, Ore.
Thorvaldson, P. T., Petersburg, Alaska
White, A. O., Silverton, Ore.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.

**LÆRERE VED PACIFIC LUTHERAN
ACADEMY, PARKLAND, W.N.**
Phone Madison 106-J-2.
Alfson, Theodora.
Bardon, P. J.
Ellingsen, E. B.
Hong, N. J., Principal.
Hong, Inga, Preceptress.
Larsen, Ludvig
Stuen, O. J.
Xavier, Rev. J. U.

BESTYRERE.
Fatnes, Rev. P. J., Parkland Bar-
nehjem, Parkland, Wash.
Monsen, B., Josephine Alderdoms-
hjem, Stanwood, Wash.
KASSERERE.
Gaard, K. K., Parkland Barnehjem,
Parkland, Wash.
Leknes, Andrew, Stanwood, Wash.
Indre Missionen, Pac. Dist.
Leque, N. P., Bellingham, Wash. 1445
Moore st. Josephine Alderdoms-
hjem.

YOUNG PEOPLE'S COLUMN.

LUTHER ON THE BIBLE.

Quotations Selected from Luther's Own Writings by Prof. W. H. T. Dan.

I.—Whence Is the Bible?

Luther says: "There is a great difference between the word of God that was sent from heaven and anything that my private devotion may invent. The Holy Scriptures did not grow on earth. 7, 20-24. 'The Spirit of the Lord spake by me, and his word was in my tongue.' 2 Sam. 23: 2. Here David becomes too strange and too high for my comprehension. . . . To this text and similar texts St. Peter refers, when he says, 'The prophecy came not in old time by the will of man: but holy men of God spake as they were moved by the Holy Ghost.' Hence in the (Nicene) Creed we sing regarding the Holy Ghost, 'Who spake by the prophets.' Thus we ascribe to the Holy Ghost the entire Holy Scriptures. . . . What a glorious, high-minded pride this is, for one to claim that the Spirit of the Lord speaks by him and that his tongue utters the words of the Holy Ghost! Such a person must indeed be sure of what he says. He is not David, Jesse's son, born in sin, but David, called to be a prophet by the promise of God. Should not he be able to compose lovely psalms, having such a master to teach him and make him his mouthpiece?" 3, 1889.

II.—What Is Its Authority and Quality?

Luther says: "If any man preach any other gospel unto you than that ye have received, let him be accursed." Gal. 1: 9. Here you have the clearest of texts—a very thunder-bolt from heaven—which shows that Paul in a comprehensive statement puts himself, an angel from heaven, the teachers on earth, and whatever other masters there may be, absolutely under the Holy Scriptures. 'Scripture must be the reigning queen; all must obey her and be subject to her. They must not be her masters, judges, or jurors, but only her witnesses, pupils, and confessors, no matter who they are, whether the pope, or Luther, or Augustine, or Paul, or an angel from heaven. Nor must any other doctrine be preached or listened to in the Church than the pure word of God—that is, the Holy Scriptures. 9, 87.

"When studying the Scriptures, you must reflect that it is God Himself who is speaking to you. Now, since God is the speak-

er, it does not behoove you wantonly to twist His word to suit your fancy. 3: 21.

"The Scriptures are older and possess greater authority than all Councils and Fathers. Moreover, all the angels side with God and the Scriptures. . . . If age, duration, greatness, multitude (of followers), holiness, are inducements to believing something, why do we believe men who live but a short time rather than God, who is the Oldest, the Greatest, the Holiest, the Mightiest of all! Why do we not believe all the angels, since a single one of them has greater authority than the pope! Why do we not believe the Bible, when one passage of scripture outweighs all the books in the world! 19, 1734.

"St. Augustine writes to St. Jerome: 'I have learned to accord only to those books which are called the Holy Scriptures this honor, that I firmly believe, none of its writers ever erred. All other books I read with a mind not to believe that what they say is true, unless they prove it to be true by the Holy Scriptures or by plain reasons.' The Holy Scriptures must be clearer, more easily understood, and more reliable than all other books; for all teachers maintain their teaching by the Scriptures, which they regard as clearer and more reliable than their own teaching; and they wish to see their writings confirmed and explained by the Scriptures. Nobody ever proved a dark statement by one still darker. Hence, necessity compels us to refer the writings of all teachers to the Bible and to obtain its verdict and judgment upon them. For the Bible alone is the true lord and master over all writings on earth. If this is not so, of what use is the Bible! Then let us cast it aside and be content with the books and teachings of men." 15, 1481.

III.—What Is Its Purpose?

Luther says: "All the Scriptures, from beginning to end, have for their object, to teach men to know Christ, 3, 18. "The entire Scripture is full of Christ, the Son of God and Mary. Its sole object is to teach us to know Him as a distinct person, and that through Him we may in eternity behold the Father and the Holy Ghost, one God. The Scriptures are ajar to him who has the Son, and in the same proportion as his faith in Christ increases the Scriptures become clearer to him. 3, 1959.

"Beware, ye who are studying, lest you learn backward and forget more than you had learned. That was my experience. When I went to school, I lacked a proper teacher to instruct me in this matter. But you have now been told; see that you remember it: You must get out of the Scriptures the real treasure, the kernel, the strength, the virtue, the juice, and the aroma, viz., the examples of faith and love. To these you must pay close attention. God has written them on the surface; you need not dig deep." 3, 695.

IV.—How to Get At Its Meaning?

Luther says: "The Holy Scriptures are not at the disposition of the Jews, nor of the Gentiles, nor of the angels, much less of the devils, but only of God; He alone spake them and wrote them; He alone may explain and interpret them, when-

ever that is necessary. 20, 2103. "You must know that the Scriptures, without any glosses, are the sun and the perfect light from which all teachers receive their light, not conversely. You can observe this when you watch the Fathers; whenever they lay before us their doctrine, they do not trust their own teaching. They are fearful that it might be dark and uncertain. Accordingly, they hurry to the Scriptures and take from it a clear passage with which they illumine their subject, just as when you put a candle in a lantern. Thus Psalm 18: 28 says: 'Thou wilt light my candle.' (Revised Version, 'my lamp.') 18, 1293.

"Let everyone see that he be a simple pupil of the Holy Scriptures; for wise folk do not enter into its meaning; the Scriptures remain sealed to them. St. Augustine bewails his former attempts to rush into Scripture with his unbridled reason. He had studied Scripture nine whole years and had tried to grasp it with his reason. But the more he studied, the less he understood it, until his wasted efforts taught him the lesson that he must put out the eyes of reason, and say: 'What the Scriptures say I shall leave unexplored by my reason, but shall believe with singleness of heart.' If you do this, the Scriptures will become light and clear, while before they were dark to you. That is what St. Gregory means—and I wonder how he hit upon this fine saying: 'Scriptura sanctorum est fluvius, in quo agnus pediat, et elephas natat'—that is, 'The Holy Scriptures are like a river in which an elephant may swim and be drowned, while a lamb may wade through it as through a shallow brook.' To conclude, reading the Scriptures by the light of your reason is useless. 13, 1909.

"I do not at all admit that you may interpret Scripture in more than one way. I have no respect for your frequent efforts, viz., when you say: 'One may also say thus,' or, 'One may understand thus,' or, 'One may answer thus,' or, 'According to the literal meaning one may say thus, according to the spiritual meaning one may say thus.' My dear Catharinus, drop this phrase, 'One may.' Your arguments, every one of them, are false and mere subterfuges; yea, they confirm me in my opinion. For it is because of your way of arguing that you are regarded as a man walking on stilts of straw. You want to cast a doubt on everything. This is the way you ought to speak: 'This passage must be understood thus and so, and not otherwise.' You must offer us a firm and simple understanding of Scripture, as I do and have done. That is what it behooves a theologian to do; the other way is that of the sophists. You know that in a debate you must operate only with the literal meaning of the Scriptures, which is uniform throughout the whole Bible. Origen, Jerome, and all who have interpreted Scripture in many ways are of no account in this business. They assert, but they do not prove. 18, 1447.

"You are not proclaiming Christian teaching when you inject a certain meaning into Scripture and twist Scripture to conform to that meaning; on the contrary, you must first clearly grasp the meaning of Scripture and then regulate your thoughts accordingly. 19, 1316.

"It will not do to pluck from Scripture a few words and treat them like a nose of wax that may be formed and turned to suit your fancy, without regard for the connection of the words and their scope. 9, 924.

"If cutting and tearing the Bible to pieces were a great art,

what a famous Bible would I produce! Especially if I were to lay my hand on the important passages—those on which the articles of our faith rest. . . . My position, then, is this: Considering that our faith is supported by Holy Writ, we must not depart from its words as they read, nor from the order in which they are placed. Otherwise, what is to become of the Bible! 20, 213.

"Satiety of the study of the Word arises from the presumptuous thought that we know it full well. This is an evil that has spread far and wide among the common people of our day. To check this vice, Moses (Deut. 6: 7) commands that the coming generations should be diligently taught the law—that is, that they should be daily exercised and trained in the law, although they might know it full well. For ever and anon a new meaning will flash from Scriptures which before was hidden from us, and we shall draw delights from matters which we had formerly neglected and considered unpalatable." 4, 1750.

N. B.—All references are to the St. Louis Edition of Luther's Works.

En Jugling.

Jeg havde indsendt sine Studier, og nu blotet for alle Bengemidler, fulde til at forlate Bittenberg, frandle en Dag, daft nedboiet i Kammer, ind i Luthers Bærelse og bad ham om en liden Understøttelse i Penge. Luther havde paa den Tid selv ingen Penge, Hans kone havde heller ingen. — Med hjertelig Deltagelse erklærede han for den stoffede Jugling, hvor ondt det gjorde ham, at han ikke saa sig istand til at hjælpe ham. Den forlode grad. Han havde allerede benvent sig til mange, men intetsteds havde han faaet Hjælp. Til Luther havde han sat sit sidste Haab.

"Af", sagde han, "hvor skal jeg da søge Hjælp? Jeg ved nu intet Menneske mere."

Da faldt Luthers Blik paa et smukt forgyldt Sølvbæger, som stod i et aabent Skab. Kurjerten havde for lovt Tid siden sendt ham denne kostbare Foræring. Han saa paa sin Kone, som om han vilde spørge hende hvad han skulde gjøre. Gendes Blik sagde nei, men det unge Menneskes fortvandede Stilling ja.

Nei, græder Luter efter Bægeret og ræfter Studenten det. Denne Aar helt forbanjet og vilde ikke modtage det. Natarina af Bora vinket til sin Mand, at han dog ikke skulde paasønde ham denne betydelig Gave.

Men hvad gjør Luther? Han paffer hurtig det kostbare Bæger ind og giøve det til den unge Mand med de Ord:

"Jeg behøver intet Sølvbæger. Tag det til Guldfjæden og behold, hvad du kan saa for det."

Da man betredede ham dette, sa han:

"Ond er rig, han vil nok give os noget igjen."

Breften Hattich

i Tyskland var meget velgjørende og lod aldrig nogen gaa fra sig uden Hjælp. Havde han ikke Penge, at gik til de fattige, saa gav han dem af sit Løi. Det sidste kunde ikke hans Kustru lide, thi Manden gav bort for Gode af de mærkede Strømper og Skjorter, uden at bryde sig om Tallet.

En Dag saa Prestefonen en pjaftet Gaandverfkoend saa fornøjet ud af Sinderammeret, hvorfor han straks begav sig ovenpaa for at efterse Skuffen med Rimmed i. Hun saa straks, hvad der manglede, og sagde i en mild, bebreidende Tone:

"Hvare Mand, nu har du igjen giet et Par af dine nye Strømper bort. Det var det bedste Par du havde."

Breften svarede:

"Ja, daarlige havde jo Manden selv."

Program ved Bænet Sønd Choral Union i Vellingham 29, 30. Jun: og 1. Juli:

I "Jubilate":

Frö - Farmredskaper - Gjødning - Sprøiter - Pumper og "Spray Material" POOLE'S Seed & Implement Co. 1507-1509 Pacific Avenue Tacoma

The Pacific Lutheran Academy AND Business College A Christian School for Young Men and Women Prepares thoroughly for any College. Fully accredited by University of Washington. Twenty-one years' experience. COURSES: College Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, Music, Practical Architecture, Special Course for Foreigners. Winter Term opens November 27. Enter any time. Cheaper to attend School than to pay Board at Hotel. Tuition, board, room, and washing for 36 weeks \$180, 18 weeks \$95. Send for Circulars Free. Address N. J. HONG, Principal, Parkland, Wash.

Parkland Mercantile Co. Stocks and Shill GENERAL MERCHANDISE High grade groceries and fresh meats. Prompt Delivery. Tel. Mad. 106 J 3

Uhre, Sølv- og Guld-sager, Smykker til meget rimelige Priser B. Paulson Hjørnet af 11 & K Street

Abonner! Auertter! "Pacific Herald" Ubertering John Blaauw Ad Agency 207 Nat'l Realty Bldg. Tacoma 60 Down's Bldg. Seattle.

OLYMPIC STEAM LAUNDRY MAIN 182. Deres Vogne er allestedes, henter og leverer frit.

Rød Chinook Laks Hvid Chinook Laks Sort Torsk Røget og "kippered" Flæk og tørsk Flæk altid paa Lager. 15th & Dock Streets. Skriv til os paa Norsk. NORTLAND FISH CO; Phone Main 138. Tacoma, Wash. "Jeg ved at min Gjenløser lever" "Da Herrens Zions Fanger" "Incline Thine Ear" "Slutningskor" "The Heavens Are Telling" "I "Laud Deo": "Jeg opløfter mine Øine til Bjer gene" "Hvad intet Öre Nemmed" "Lovsang" "Love Divine" "Kirken den er et gammelt Hus" "I Will Extoll Thee" "Af Höiheden oprunden er" "Peace to South Our Woes."

Tre Goder: "Tacoma Maid" "Kona B end" "Express Coffee" Eders Grocer sælger disse Sorter Kaffe Kona Koffee Ko. Wholesale Roaster Ansoo Cameras Ansoo Films Cyko Paper E.W. STEWART Camera Store 939 Commerce St. Tacoma

DRUMMERS SAMPLE SUIT HOUSE 1340 Pacific Avenue, Tacoma, Wash! Mænds Klæder -- Allid de samme Priser -- \$15, \$20 og \$25 I. A. Jetland, Bestyrer